

“मीठे बच्चे – देह सहित जे जति छ त्यसबाट ममत्व मेटाऊ, ट्रस्टी (निमित्त) भएर रहने गर । यसैलाई भनिन्छ जीवन छँदै मर्नु ।”

प्रश्न:- संगमयुगी ब्राह्मणहरूको टाइटल कुनचाहिँ हो, बाबाद्वारा उनीहरूलाई कुनचाहिँ सर्वोत्तम पुरस्कार मिल्छ?

उत्तर:- तिमी संगमयुगी ब्राह्मण राजऋषि, राजयोगी हौ। तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण यज्ञलाई सम्हाल गर्ने निमित्त हौ। तिमीलाई बडा सेठद्वारा धेरै ठूलो दक्षिणा मिल्छ। स्वर्गको बादशाही सर्वोत्तम पुरस्कार हो।

गीत:- मरना तेरी गली में...

ओम् शान्ति । बेहदका बाबा सम्मुख बसेर बेहदका बच्चाहरूलाई जीवन छँदै मर्नको लागि राम्रा-राम्रा ज्ञानका प्वाइन्ट सुनाउनुहुन्छ। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ- जीवन छँदै मर्नु छ। काशीमा बलि चढ्छन्। उनीहरूले शरीरलाई खतम गरिदिन्छन्। उनीहरूले कुनै ज्ञान-योग सिक्दैनन्। यहाँ त जीवन छँदै बाबाको बन्नु छ। ज्ञान सुन्नको लागि जीवन छँदै देह सहित सबै बन्धन तोडेर आफूलाई आत्मा सम्झिनु छ। अहिले बाबा आत्माहरू संग कुरा गर्नुहुन्छ। प्यारा बच्चाहरू! अहिले यो पुरानो दुनियाँ, पुरानो शरीर सबै समर्पण गरिदेऊ। यो नै काफी छ, हामी त बाबाको बन्यौं। तिमी जीवन छँदै भन्दछौ- हामी शिवबाबाको हौं। हामी अहिले वास्तवमा वानप्रस्थी हौं। ती वानप्रस्थीहरू घरबार छोडेर हरिद्वारमा गएर बस्छन्। फेरि जन्म त यस मृत्युलोकमा नै लिन्छन्। अहिले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमीलाई अब यो मृत्युलोकमा जन्म मिल्दैन। मृत्युलोक, कलियुगी दुनियाँ मुर्दाबाद। अमरलोक, सत्ययुगी दुनियाँ जिन्दाबाद हुन्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- घर गृहस्थमा रहे पनि केवल देह सहित जे जति छन्, त्यसबाट ममत्व मेटाइदेऊ। मानौं सबै कुरा हामी शिवबाबालाई दिन्छौं। सबै कुरा शिवबाबाको नै हो। फेरि शिवबाबा भन्नुहुन्छ- ठीकै छ, ट्रस्टी भएर सम्हाल। मानौं हामी शिवबाबाको भण्डारबाट आफ्नो शरीर निर्वाह गर्छौं। अज्ञान कालमा पनि सबै कुरा परमात्माको नै हो भन्थ्यौ नि। परमात्माले नै दिनु भएको हो। फेरि कुनै बच्चा मर्यो भने रुने गर्थ्यौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- पुरानो वस्तुको यादलाई भुल। एक बाबालाई याद गर। जसबाट बाबा नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ। घर गृहस्थमा रहँदा सम्झ यो शिवबाबाको हो। हामी शिवबाबाको भण्डारबाट खान्छौं। हामी श्रीमतमा चल्छौं। सोध्ने गर्छन्- बाबा हामी मोटर लिऔं? हुन्छ, लिऊ। जो बच्चाहरूले सम्झन्छन् सबै बाबाकै हो, उनीहरूले सल्लाह लिने गर्छन्। यसैलाई जीवन छँदै मर्नु भनिन्छ। भक्तिमार्गमा पनि शिवबाबामा बलि चढ्थे तर ज्ञान थिएन। यहाँ त परमपिता परमात्मा सम्मुख बसेर ज्ञान सुनाउनुहुन्छ। कति सहज तरिकाले २१ जन्मको लागि वर्सा दिनुहुन्छ! बाबा भन्नुहुन्छ- म कहिले आएको थिएँ- यो कसैले जानेका छैनन्। भन्ने पनि गर्छन्- क्राइस्टभन्दा ३ हजार वर्ष पहिले स्वर्ग थियो, त्यो स्वर्ग कसले स्थापना गर्यो? देवी-देवताहरू स्वर्गमा कहाँबाट आए? गायन पनि गरिन्छ- मनुष्य से देवता बनाउन समय लाग्दैन। उनीहरू कहिले आए? अवश्य कलियुगको अन्त्य र सत्ययुगको सुरुको संगममा आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- अहिले तिमीहरूलाई मनुष्यबाट देवता बनाउन आएको छ। पढ्न यति धेरै आउँछन्। अन्धश्रद्धाको कुरा छैन। यो अरू सत्सङ्ग जस्तो होइन। सत्य बाबा बसेर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- वास्तवमा भक्तिमार्गमा पनि दुई पिता हुन्छन्। एक शरीरका लौकिक पिता, दोस्रो आत्माका पारलौकिक पिता। आत्माहरूले उहाँ पारलौकिक पितालाई याद गर्छन्, भन्दछन्- हे परमपिता परमात्मा। भिन्न-भिन्न नाम रूपले याद गर्छन्। लौकिक पिताबाट दवापर देखि जन्म जन्ममा वर्सा लिँदै आयौ। यस्तो होइन, सत्ययुगमा पनि लौकिक पिताबाट वर्सा लिँदै आएका हौ। होइन, सत्ययुगमा जो लौकिक पिताबाट वर्सा लिन्छन् त्यो अहिले यहाँ गरिएको कमाइ हो। यहाँ तिमी यति कमाइ गर्छौ जसबाट २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ। सत्ययुगमा तिमी अहिलेको पुरुषार्थबाट पाउँछौ। बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा पाउँछौ। बाबाले नै पतित दुनियाँलाई पावन दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। यो लक्ष्यरूपी साबुन हो, जसबाट पवित्र बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्झ। तिमी आत्माहरू कानद्वारा सुन्छौ। सत्ययुग-त्रेताको २१ जन्मको वर्सा अहिले पारलौकिक बाबाबाट मिल्छ। फेरि दवापर देखि याद पारलौकिक बाबालाई गरे पनि लौकिक पिताबाट अल्पकालको लागि भिन्न नाम, रूप, देश, कालमा वर्सा लिँदै आयौ। आत्माले याद गर्छ, भन्छ- यो मेरो शरीर लौकिक पिताले दिएको हो। त्यसैले दुई पिता हुनुभयो नि। अहिले

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- तेस्रो बाबा, प्रजापिता ब्रह्मा पनि हुनुहुन्छ। तिमी वास्तवमा ब्रह्माकुमार-कुमारी हौ। एक लौकिक बाबा, दोस्रो पारलौकिक निराकारी बाबा, तेस्रो यी अलौकिक बाबा। प्रजापिता भनेर गायन गरिएको छ। तर मनुष्यले जान्दैनन्। सम्झन्छन्- ब्रह्मा त सूक्ष्मवतनवासी हुन्। तिमीलाई थाहा छ- ब्रह्मा त साकारी बाबा हुन्। अहिले तिमी परलोक जानको लागि तयारी गरिरहेका छौ। तिमीहरू जीवन छँदै सबै वानप्रस्थी हौ। वाणीभन्दा पर जानु छ। अवश्य यो शरीरलाई छोडेर जानु छ। सबैको मृत्यु हुनु छ। मानिसहरूले वानप्रस्थ लिन्छन्, साधु-सन्त आदिबाट मन्त्र लिन्छन्। तर उनीहरूले हामी यो शरीर छोडेर शान्तिधाममा जानेछौ भन्ने कुरा जानेका छैनन्। यो तिमीले अवश्य जान्दछौ- अहिले हामीलाई हतार भएको छ, यादमा रहेर पावन बनी यो पुरानो शरीर छोडेर, हामी आत्मा बाबाको पासमा जाऔं। बाबाबाट २१ जन्मको लागि वर्सा लिनेछौं। त्यसैले लौकिक पिता पनि हुनुहुन्छ, ब्रह्मा बाबा पनि हुनुहुन्छ भने शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ। वास्तवमा तीन बाबा हुनुहुन्छ नि। यसमा अन्धश्रद्धाको त कुरै छैन।

भ्रमरीले बिष्टामा भएको कीरा लिएर आउँछ, भुँ-भुँ गर्छ फेरि तिनै कीरामध्ये जो उनीहरूको जातका हुन्छन् तिनीहरू भ्रमरीजस्तै बन्छन्। बाँकी जो अन्य जातिका हुन्छन् तिनीहरू सडेर जान्छन्। यहाँ पनि तिमीहरू सँग जो आउँछन् उनीहरूमा पनि जो देवी-देवता धर्मका छन्, उनले राम्ररी बुझ्छन्। अरुको बुद्धिमा बस्दैन। उनीहरू हुन् भ्रमरी, तिमीहरू हौ ब्राह्मण-ब्राह्मणी। तिम्रो धन्धा हो- विषय सागरका विकारी कीराहरूलाई ल्याएर भुँ-भुँ गर्ने। के भुँ-भुँ गर्ने? उहाँ हाम्रो पारलौकिक बाबा हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा दिन। हामी जति पनि ब्रह्माकुमार-कुमारी छौं, बेहदका बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। तपाईं पनि लिनुहोला। अब जानु छ निर्वाणधाममा, जहाँबाट आएर पार्ट खेलेका हौं। यो धेरै जन्मको अन्त्यको जन्मको पनि अन्त्य हो। अहिले तिमी अमरलोक जानको लागि अमर कथा सुनिरहेका छौ। ज्ञानका सागर एउटै परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। ब्रह्मा ज्ञान सागर, विष्णु ज्ञान सागर वा शंकर ज्ञान सागर कहिल्यै भनिदैन। एक शिवबाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। ज्ञान सूर्य प्रगटा....। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! अब यो सारा पुरानो दुनियाँ चिहान हुनु छ। परिस्तीनको स्थापना भइरहेको छ, जसलाई स्वर्ग भनिन्छ। तिमी यहाँ आएर जीवन छँदै मर्छौ। बाबा, हामी हजुरको हौं। आधा कल्प देखि तिमीले बाबालाई आह्वान गर्दै आएका छौ। भन्दछौ- बाबा, हामीले धेरै धक्का खायौं। यो ड्रामाको भावी हो। अब फेरि म तिमीलाई २१ जन्मको लागि वर्सा दिन्छु। तिमीलाई थाहा छ- बाबाको बन्नाले मनुष्यबाट देवता बन्छौं। कुनै त वारिस बन्छन्, जसलाई सहोदर भनिन्छ, कोही सौतेला हुन्छन्, जो पवित्र बन्दैनन्। केवल बाबा-बाबा भन्छन्, तर जीवन छँदै मर्दैनन्। जो जीवन छँदै मर्छन् उनीहरू सहोदर, बाँकी सौतेला। यहाँ कोही विकारी आयो भने सोधिन्छ- जीवन छँदै मर्नु भएको छ? बाँकी आयु पवित्र रहनेछौ भनेर प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ- प्रतिज्ञा गरेर बाबा सँग आयौ भने वर्सा मिल्छ। माताहरूले आफ्नो जीवन सफल बनाइरहेका छन्। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। शिवबाबा त दाता हुनुहुन्छ। तिमी यस्तो नसम्झ- हामी शिवबाबालाई दिन्छौं। होइन, हामी उहाँबाट स्वर्गको बादशाहीको वर्सा लिन्छौं। शिवबाबालाई कहाँ भवन आदि बनाउनु छ र? उहाँले तिमी बच्चाहरूकै काममा लगाउनुहुन्छ। यी बाबाको पनि सबै कुरा मैले लगाएँ नि, जसबाट माताहरू, अबलाहरू आफ्नो जीवन सफल बनाइरहेका छन्। तिमी भविष्य २१ जन्मको लागि कमाइ गरिरहेका छौ। लौकिक पिताबाट वर्सा प्राप्त हुन अब बन्द हुन्छ। स्वर्गमा जो तिमीलाई लौकिक पिताबाट वर्सा मिल्छ त्यो यहाँको कमाइबाट मिल्ने हो। एक कहानी छ- पिताले सोधे, तिमी कसको हक खान्छौ? छोरीले भनी- आफ्नो। त्यसरी नै यहाँ पनि हरेकले आफ्नो पुरुषार्थ गरेर आफ्नो हक लिन्छौ। २१ जन्मको वर्सा पाउन सबै आत्मा हकदार छन्। अज्ञानकालमा पिताबाट छोरीलाई वर्सा मिल्दैन, केवल छोरीलाई वर्सा मिल्छ। अहिले सबै आत्माहरूलाई वर्सा मिल्नु छ। नारी होस् वा पुरुष। गायन पनि छ- कुमारी ऊ हुन् जसले २१ कुलको उद्धार गरुन्। तिमीहरू ब्रह्माकुमार-कुमारी हौ। तिमीलाई थाहा छ- हामी श्रीमत्तमा विश्वको मनुष्य मात्रलाई २१ जन्मको लागि वर्सा प्राप्त गराउने पुरुषार्थ गराउँछौं। हरेकलाई सम्झाऊ- अब लौकिक पिताबाट वर्सा लिन बन्द हुन्छ। अब पारलौकिक पिताबाट २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ। कति अद्भुत कमाइ छ। सम्झाउनको लागि कति राम्रो कुरा छन् पुरुषार्थ गरौ भन्ने मन पनि हुन्छ तर मायाले फेरि तुफान ल्याइदिन्छ। मायाको तुफान लाग्नाले दियो निभ्छ। एकदम सजिलो कुरा छ। आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु छ- यो हो बुद्धिको कुरा। हामीले बाबालाई याद गर्नु छ, शरीरको भानलाई छोडिदिनु छ। तिमीले गुरुको याद गर्छौ। धेरै गुरुले आफ्नो चित्र बनाएर गलामा लगाउन शिष्यलाई दिन्छन्। यस्ता धेरै छन्। पतिको चित्र निकालेर गुरुको राख्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यहाँ कुनै चित्र लगाउने कुरा छैन। केवल बाबालाई याद गर्नु छ। साना-ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। अब अवश्य परमधाम जानु छ।

त्यसैले पवित्र रहने प्रतिज्ञा किन नगर्ने? यादमा रह्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। सबैभन्दा बढी दुःख हो काम कटारी चलाउनु। यो हो नै कंसपुरी। भनिन्छ- कृष्णपुरीमा काम कटारी चलाउने काम हुँदैन। यहाँ काम कटारी चल्छ, त्यसैले यसलाई कंसपुरी भनिन्छ। बाँकी कुनै असुर वा देवताको, पाण्डव र कौरवको लडाइँ लागेको होइन। लडाइँ हो यवन र कौरवको। बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन्। मक्खन हामीलाई मिल्नु छ। हामी राज्य-भाग्य गर्नेवाला हौं।

बच्चाहरूले सोध्छन्- बाबा, यति धेरै भवनहरू किन बनाउनु भएको हो? अहिले त पालो पालो गरेर आउँछौ, त्यसैले पुग्छ। शरण लिनको लागि यतिका सबै बच्चाहरू आएर कहाँ रहन्छन्? दिन-प्रतिदिन वृद्धि भइरहन्छ। प्रजापिता ब्रह्माका त धेरै बच्चाहरू हुन्छन्। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म कति धेरै बच्चावाला हुँ। यो कुरा करोडमा कसैले जान्दछन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। सम्झिन्छन्- हामी शिवबाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। फेरि कोही-कोही ओइलाउँछन् पनि। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी यी ब्रह्माद्वारा शिवबाबाको श्रीमत्तमा चल्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- यो सापट लिएको शरीर धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्तिम जन्म हो। पुरानो दुनियाँ, पुरानो तनमा आएको छु। अब म एकलाई याद गर। म गाइड बनेर आएको छु। परमपिता परमात्मालाई मुक्तिदाता भनिन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई भन्न सक्दैन। सारा दुनियाँलाई मुक्त गर्नुहुन्छ। अहिले सारा संसार लंका हो, शोक वाटिका हो। हुन त धनवानहरूले सम्झिन्छन्- हामी स्वर्गमा छौं, तर यो सबै माटोमा मिल्नु छ। अमेरिकनहरू पनि स्वयं भन्छन्- हामीलाई विनाशको लागि कसैले प्रेरणा दिइरहेको छ। बमहरू बनाइरहेका छन्। कति धेरै खर्च भइरहेको छ। कलियुग पूरा भएपछि सत्ययुग अवश्य चाहिन्छ। अब फेरि स्थापना हुन्छ। बाबा त्यही राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। तिमी राजऋषि हौ। उनीहरू हठयोग ऋषि हुन्। ब्राह्मण बाहेक अरु कसैलाई राजयोगी भनिदैन। राजयोगीहरू ब्राह्मण थिए भनेर कहाँ लेखिएको छ र? कृष्ण भएका भए उनले ब्राह्मण कसरी र्चदथे? ब्रह्मा छन् तब त मुख वंशावली ब्राह्मण बन्छन्। यज्ञ ब्राह्मणहरूद्वारा नै रचिन्छ। बाबा कति ठूलो सेठ हुनुहुन्छ! कति धेरै दक्षिणा मिल्छ! दक्षिणा मिल्छ स्वर्गको राजाई। यो सबैभन्दा उत्तम पुरस्कार हो। ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छन्। चाहे सूर्यवंशी बन, चाहे चन्द्रवंशी बन। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले सोध्न सक्छौ- बाबा, भोलि मेरो शरीर छुट्यो भने मैले के पद पाउँछु? बाबा झट्ट बताउन सक्नुहुन्छ। अब त समय नै थोरै छ। शरीर छुट्यो भने तिमीले कहाँ ज्ञान लिन सक्छौ र? सानो बच्चाको के बुझ्छ र? अहिले बच्चाहरूले सम्झिन्छन्- अब कलियुग पूरा भएर सत्ययुग आउँछ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदा स्मृतिमा राख्नु छ- यो हाम्रो वानप्रस्थ अवस्था हो। हामी वाणी देखि पर स्वीट होममा जानु छ, अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ।

२) २१ जन्मको लागि आफ्नो हक लिनको लागि पवित्र रहने प्रतिज्ञा गर्नु छ। सदा श्रीमत्तमा चल्नु छ। जीवन छँदै मर्नु छ।

वरदान:- व्यक्त भाव देखि माथि रहेर फरिश्ता बनी उड्ने सर्व बन्धनहरूबाट मुक्त भव देहको धर्ती व्यक्त भाव हो, फरिश्ता बनेका हौ भने फेरि देहको धर्तीमा कसरी आउन सक्छौ! फरिश्ताले धर्तीमा पाउ राख्दैनन्। फरिश्ता अर्थात् उड्नेवाला। उनीहरूलाई तलको आकर्षणले खिचन सक्दैन। तल रह्यौ भने शिकारीले शिकार गरिदिन्छ, माथि उडिरह्यौ भने कसैले केही गर्न सक्दैन। त्यसैले जति नै सुन्दर सुनको पिंजडा होस्, त्यसमा पनि फँस्नु हुँदैन। सदा स्वतन्त्र, बन्धनमुक्त नै उड्ती कलामा जान सक्छन्।

स्लोगन:- असम्भवलाई सम्भव गरेर सफलताको अनुभूति गर्नेवाला नै सफलताको सितारा हो।